Ležím v autě únosců - Mistr

ORIGINÁLNÍ TEXT

C G C

```
       C                G
R.: Já ležím v autě únosců,
    C      F     G
    dneska mě unesli.
        C                G
    Ale ven já dostat se chcu,
    C      G         C
    já ven dostat se chci.

    G               F
1.: Dneska v osum večer
    C                    G
    lehnul jsem si do postele.
    C     F         G
    Kdosi dveřmi prošel
    C    G    F
    a pistolí mířil na mě.

       C                G
R.: Já ležím v autě únosců,
    C      F     G
    dneska mě unesli.
        C                G
    Ale ven já dostat se chcu,
    C      G         C
    já ven dostat se chci.

    G             F
2.: Vzali mě do auta
    C                    G
    a jeli jsme neznámo kam.
    C   F       G
    Nasadili pouta
    C       G     F
    a jeden řek: "neuteč nám!".

       C                G
R.: Já ležím v autě únosců,
    C      F     G
    dneska mě unesli.
        C                G
    Ale ven já dostat se chcu,
    C      G         C
    já ven dostat se chci.

    G                 F
3.: Tak ležím v tom autě,
    C                   G
    pokusy o útěk jsem vzdal.
    C       F      G
    A řvu: "zabiju tě!",
    C     G    F
    celou dobu ve mně vztek plál.

       C                G
```

```
R.: Já ležím v autě únosců,
    C      F     G
    dneska mě unesli.
        C               G
    Ale ven já dostat se chcu,
    C      G         C
    já ven dostat se chci.

D A D

       D              A
R.: Já ležím v autě únosců,
    D      G     A
    dneska mě unesli.
        D               A
    Ale ven já dostat se chcu,
    D      A         D
    já ven dostat se chci.
```

Podle tohoto textu: https://www.maria.cz/clanky/lezim-v-aute-unoscu

Ležím v autě únosců, které mne a spolubratra Burtuse veze do neznáma. Mám svázané ruce a velmi mě bolí zablokovaná záda. Je konec května, měsíce Panny Marie. Modlil jsem se k ní nyní každý den a žádal ji o přímluvu za mír v naší rozervané Sýrii. Pokouším se nyní v kapse nahmatat svůj růženec. Nedaří se mi to, i když se sebevíc kroutím. Mám pocit, že se mi s každým poskokem auta na téhle rozbité cestě v plné rychlosti lámou všechny kosti. Horko je příšerné.

Zatímco uháníme dál, rezonuje mi v hlavě mnoho otázek, obav a myšlenek … na smrt. Myslím tedy na Pannu Marii a cítím její uklidňující přítomnost. Běžím k ní. Bere mě do náruče a já se v ní ukrývám. Cesta se zdá nekonečná. Jedeme do Iráku? Začínám se potichu modlit růženec. Věděl jsem, že Maria mě skrze růženec vede blíž k Ježíši.